

KAISA IKOLA

SAGA
EGMONT

HULLU
LUOKKA
BETTERISSÄ

Hullu luokka eetterissä

Kaisa Ikola

Hullu luokka eetterissä

SAGA Egmont

Hullu luokka eetterissä

Cover image: Shutterstock

Copyright © 1995, 2022 Kaisa Ikola and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788728529652

1. POD edition

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

VAROITUS!
Älä kokeile tätä kotona!

1. luku

9B parveili koulun takana sijaitsevien roskalaatikoiden ympärillä.

– Onks teidän noin nälkä vai mitä on tekeillä? kysyi Loiva, joka tuli tupakkinurkalta – hän oli saanut Emilialta luvan polttaa yhden tupakan, koska *ei* ollut nauranut kesken Romeon ja Julian esityksen.¹

– Ei, kun me luetaan arvosteluja, Siiri tiedotti. – Mä en tiennytkään, et näin monen lehden toimittaja oli kattomassa meidän näytelmää...

– Ai juku Herbert, ootsä nyt hirveen onnellinen kun pääsit lehteen? kysyi Emilia ja heilutti kulttuurisivua, jolla komeili kuva Herbertistä Romeon vaatteissa. – Sukkahousuines kaikkines...

– Pää kii, tokaisi Herbert, joka istui jalat ristissä roskiksen kannella ja luki toista arvostelua. – Hei kuulkaa: "On luultavaa, että tästä luokasta ainakin joku valitsee näyttämiseen liittyvän ammatin..." Se tarkoittaa Loivaa, sit kun ne on naimisissa Emilian kanssa ni Loivan pitää osata näytellä tosi hyvin kun se

tulee kotiin puol kolmelta yöllä ja selittää, et autosta loppu bensa... Hei, apua, auttakaa, en mä mitään tarkottanu, kääk!

Kun Herbert oli ongittu esiin roskiksen ja seinän välistä, minne hän oli juuttunut Loivan väkivaltaisen mielenilmaisun auttamana, Anna luki kovalla äänellä Paikallissanomien artikkelia:

- "Erikoisen hyvästä hermojen hallinnasta kertoo se, että vaikka ilmeisen iäkkäät lavasteet välillä pettivät, ei Julia (Miina Malkavaara) osoittanut minkäänlaista levottomuutta." Jestas, Miina, suahan kehutaan!

- Mä en osottanu levottomuutta siks, et mä pääsin hädin tuskin käveleen sen tärskyn jälkeen, Miina tokaisi kuivasti. - Tässon jotain Kyöstistä: "Veli Lorenzon vaatava rooli sopi Kyösti Mahtisaarelle kuin valettu..." Mitähän tostakin nyt vois päätellä!

- Mä oon luonnonlahjakkuus, Kyösti totesi vaatimattomasti.
- Mut Loiva hei, joku on huomannu sunkin olemassaolos: "Juha Loiva esitti Benvolion osan uudella ja tuoreella tavalla." Se varmaan tarkoittaa sitä, ettei kukaan aikasempi Benvolio oo hytkyny naurusta esiintyessään!

- No joo, kellot soi kohta, mennään jo ettei vaan myöhästyä, Loiva höpötti.

- Mitä varten musta tuntuu et sä vaihdat puheenaihetta? Emilia uteli repiessään joka lehdestä kulttuurisivun irti ja tunkiessaan lehtien jäännökset sitten roskikseen. - Ai sori Herbert, en mä hoksannu et sä istuit vielä siinä kannella... Pääsetsä pois sieltä seinän ja roskiksen välistä?

Seuraavana torstaina yläasteen oppilaat ryntäsivät innolla kouluun mukanaan suunnattomat selkäreput. Oli nimittäin

penkinpainajaispäivä, ja kaikki aikoivat katsoa eteensä mitä karkkeihin tuli.

– Sä oot uskomaton, Emilia tokaisi, kun Loiva taapersi Akun tunnille rinkka selässään. – Sä et saa tota täyteen, vaikka kaikki abit tyhjäis sinne karkkinsa!

– Ei se oo niin varmaa. Loiva moksahiti istumaan penkille ja sijoitti rinkan jalkoihinsa. – Mä luotan siihen, et Ville muistaa mua, ja olis karmeeta jos kaikki karkit ei oliskaan sopinu viulukoteloon.

– Älä luule, pikkusiskolle sen pitää karkkeja antaa. Vai ootsä kiristäny sitä jotenkin?

– En, mä vaan lupasin kehittää sille mahtavat lunttaussysteemit kirjoituksiin.

– Etkä kehitä! Emilia kailotti. – Mä tunnen Villen, se jää kuiteskin kii lunttauksesta, ja sit siitä ei tuukkaan ylioppilasta...

– Aku tulee! Anna ilmoitti ja pomppi pystyyn. – Toivottavasti mä en joudu kääntään, se kappale oli ihan hirvee... Mikä se yks kaupunki oli, tiättekste, mä en ehtiny kattoo sitä sanakirjasta.

Ennen kuin kukaan vastasi, oli Aku jo avaimineen ruotsinluokan ovella ja avasi sen.

– Gumoron gumoron taas, hän kaakatti ja marssi sisään kainalossaan kielioppi, ruotsinkirja ja muovipussi.

– Mitä se tolla pussilla tekee? Miina supatti. – Vai onks se jo niin dementtinen et luulee sitä ruotsinkirjaks?

– Ei siitä niin dementtistä ikinä tuukkaan, etteikö se ruotsinkirjaa tuntis, Herbert tokaisi. – Loiva, mitä sä teet?

– Täällon jotakin jännää. Loivan pää oli syvällä rinkan uumenissa. – Kynsilakkapullo ja kolme vuotta vanha Suosikki...

– Häh?

– Tää on mun siskon vanha rinkka. Loiva sukelsi taas esiin.

Samaan aikaan Aku oli leväyttänyt muovipussinsa oppilaiden nähtäväksi ja esitelmöi siitä innostuneena.

– Vaimoni kävi eilen torilla ostamassa kankaita ja sai niiden mukana näin erinomaisen pussin, katsokaas nyt miten hyödyllisiä lauseita tässä on – tietysti ruotsiksi.

– Ei voi olla totta, mutisi Emilia ja valui puoleksi pulpetin alle.

– Juha, sinä näytät olevan kovin virkeä tänä aamuna, Aku kiekaisi. – Miten sinä kääntäisit tämän lauseen tässä pussin alanurkassa: "Knyt ihop påsen när du kastar soporna"?

– Häh?

– Tämä on yksinkertainen lause. Aku oli vielä aamuvirkku ja kesti Loivaa. – Käännähän se nyt.

– Jahajahajaha. Loiva tuijotti muovipussia. – Joo, nyt mä tiedän. "Nyytit yhteen pääsiäisenä kun kastat ne keittoon"!

Kymmenen minuutin kuluttua, kun Aku oli lakannut paiskomasta liidunkappaleita ympäriinsä, hän tarttui ruotsinkirjaan ja leväytti sen auki läksyn kohdalta.

– Käännetään kappale, hän ilmoitti kireähköllä äänellä. – Anna, aloita sinä.

Anna käänsi sujuvasti, kunnes törmäsi siihen kaupungin nimeen jota ei ollut ehtinyt katsoa sanakirjasta.

– No, eikö kukaan tiedä mitä Villmanstrand tarkoittaa? Aku katseli toiveikkaana ympäri luokkaa. – Mitä, Juha, tiedätkö sinä?

– Sehän on yksinkertasta, Loiva ilmoitti. – Tahtookomiesrantaan!

Aku yritti ensin hypätä ulos ikkunasta, mutta kun hän ei saanut sitä auki, hän tyytyi vain takomaan päätänsä seinään.

– Hei ope, kimitti Herbert, joka äkillisessä ihmisystävällisyyden puuskassa tahtoi rentouttaa ilmeisen

kiihtynyttä opettajaa leppoisalla huumorilla, – ootsä kuullu sitä kun suomalainen ja ruotsalainen oli katsomassa John Wayne -leffaa?

– Entä sitten? Aku kysyi epäluuloisesti ja suoristi jakauksensa ja kravattinsa.

– No suomalainen oli valmis lyömään vetoa siitä, että John Wayne jäis seuraavassa solassa inkkarien väijytykseen, ja ruotsalainen suostu. Kun John Wayne sit jäi väijytykseen, ruotsalainen makso vetonsa, mut suomalainen sai omantunnontuskia ja tunnusti, et oli nähny sen leffan jo ennenkin. "Niin minäkin", sano ruotsalainen, "mutta minä ajattelin ettei John Wayne olis niin tyhmä et jäis toisen kerran samaan ansaan..."

Seuraavassa hetkessä Herbert lensi kaaressa raollaan olevasta ovesta käytävään ja tömähti istumaan keskelle lattiaa.

– Huumorintajuton tyyppi, hän mutisi, kaivoi sitten takataskustaan uusimman Roope-sedän taskulehden ja alkoi lukea sitä odottaessaan tunnin päättymistä.

Hullu luokka päättää kasvattaa luokkaretkikassansa – tällä kertaa radiotoimittajina! Kun Radio Monimöly 969:n Make Myrsky lähtee hiihtolomaviikoksi etelään, Hullu luokka ottaa toimituksen ohjat käsiinsä. Kuten arvata saattaa, hommasta ei selvitä täysin kommelluksitta ja 9B:n tempaukset radioalloilla jättävät kuulijoihinsa lähtemättömän jäljen.

Teos on riemastuttavan Hullu luokka -sarjan kuudes osa. Sarjassa seurataan yläkoululaisten vauhdikasta elämää 8. ja 9. luokalla. Sarjan kaksi ensimmäistä teosta Kaisa Ikola kirjoitti yhdessä Minna Kulmalan kanssa.

Kaisa Ikola (nyk. Viitala) (s. 1974) on suomalainen historiantutkija ja kirjailija. Ikola on kirjoittanut erityisesti lasten- ja nuortenromaaneja, joista ensimmäisen hän julkaisi ollessaan 13-vuotias. Ikolan rakastetuimpiin teoksiin kuuluu hulvaton Hullu luokka -sarja.

 SAGA
EGMONT

ISBN 978-87-28-52965-2

9 788728 529652